

Pan Placík

Jan Budař a Eliščin Band

Jednou se pan Placík v podvečer
rozhod, že se projde pod stromy,
zrovna kvetly, až to mámilo.
A teplo bylo, že spát prostě nešlo,
auta už jezdila vpravo,
tak nějak zvláštní to bylo.
A tančila paní Klánková
za oknem s panem Klánkem
a pak spolu po večere jenom tak ve dvou.
Pan Placík došel až k řece
a tam se teprv zastavil,
díval se do vody a mlčel.

A prošla kolem paní Šmídová,
byla zrovna s bratrem na kávě,
pozdravila nesměle pana Placíka.
Znají se vlastně už ze školy,
ale nikdy si toho moc neřekli,
pan Placík byl trošku v rozpacích.
Tak nějak zvláštní to bylo
a pak se paní Šmídová
raději uklidila z chodníku.
Vyšla tehdy nějaká nová vyhláška.